

bekæmpe Militarismen her i Landet, er der kun een Vej at gaa, og det er den, Socialdemokratiet gaar, nemlig ikke at rette sin Modstand alene mod Militarismen, men ogsaa at rette den mod den Magt, som bærer og holder Militarismen oppe, nemlig Kapitalismen. Den Vej gaar Socialdemokratiet, og jeg tror, det er den eneste Maade, hvorpaa det er muligt for Demokratiet at faa Bugt med Militærudgifterne her i Landet. Vi se jo, hvorledes Venstre har kæmpet i 20 Aar. De have strittet imod Aar for Aar, de have talt, skrevet og stemt mod de militære Bevillinger, men hvad er Følgen bleven af Venstres 20-aarige Kamp paa dette Omraade? Den, at Højre alligevel har været i Stand til at drive Militærudgifterne op med et Beløb af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. (Afbrydelse af Bøst.). Ja, jeg ved, hvad det ærede Medlem vil sige, at Venstre har inden for sine egne Rækker haft svage og bløde Folk, som have svigtet Venstres Fane og ere marscherede over til Modstanderne. Det er selvfølgelig en Svækkelse for Venstrepartiet, men Venstre har dog mange Gange i dette Tidsrum staaet som et stærkt Parti, og desuagtet har det ikke været i Stand til at bringe vore Militærudgifter ned. Resultatet af dets Virksomhed har været mindre end Null, det har været negativt, vi ere gaaede $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. op i dette Tidsrum. Derfor siger jeg, hvis man virkelig vil bekæmpe Militarismen her i Landet, er der kun een Vej at gaa, og det er at rette Modstanden mod Kapitalismen. Det er den, der holder Militærmagten oppe og føder den, og den Dag, Kapitalismen ikke længere er i Stand til at gøre det, er Militærmagten ogsaa færdig her i Landet. Derfor tror jeg at turde udtale her, at Socialdemokratiet er det eneste Parti, som virkelig har Betingelser for at kunne overvinde Militarismen her i vort Land.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Seg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Militærmagten her i Landet ikke opretholdes af en enkelt Klasse, men af den løbgivende Magt i sin Helhed.

Reergaard: Det er ikke angaaende det foreliggende Budgets Realitet, jeg agter at udtale mig. Det er en Udtalelse af det ærede Medlem (M. Klausen), der nu fatte sig, der har kaldt mig frem. Det ærede Medlem nærede en kærlig og sorgblandet Omhu for det Parti, hvortil jeg hører, og var bange for, at vi skulde dø paa Sottesengen, eller at vi vare i Begreb med at forvinde. Det sluttede han deraf, at vi ikke

have stillet iærlige Forslag her paa Krigsministeriets Budget. Seg kan bevolige det ærede Medlem ganske med Hensyn til hans Betyrninger, og det ærede Medlem maatte ogsaa have været en uopmærksom Deltager saa vel i dette Tingssom i Finansudvalgets Forhandlinger, dersom han ikke vidste, at det Parti, jeg tilhører, tager sin Del i Forhandlingen ligesom ethvert andet. Det ærede Medlem har vistnok haft ikke saa Eksempler paa dette, saavel i den foregaaende som i denne Samling. Men der er jo to Maader, hvorpaa et Mindretal kan stille sig. Man kan inden for Forhandlingen i Salen og i Udvalgene forsøge at gøre sin Mening gældende og søge at komme til fælles Resultater, som kunne gennemføres. Det er denne Taktik, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har fulgt i Finansudvalget, og som vi i det hele taget følge. Seg maa sige, at Forhandlingsmaaden inden for Finansudvalget har været saa loyal og saa fredelig, at det ikke paa noget Punkt har været vanskeligt for os, stønt Mindretal, at skaffe vore Stemme hørt og faaet taget Hensyn til de Anskuelser, vi nære om Sagerne. Selvfølgelig er det, der fremgaar af et saadant Udvalgs Indstillinger, ikke paa ethvert Punkt fuldstændig overensstemmende med det enkelte Medlems Anskuelser, og jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgtreds (M. Klausen), enkelte Gange har tiltraadt Forslag, som han ikke i et og alt har været enig i. Derfor vil jeg heller ikke sige, at Finansudvalgets Indstilling i et og alt dækker min personlige Anskuelse. Men, som sagt, den er ikke anderledes, end at jeg og mine Meningsfæller i Udvalget med fuldkommen god Samvittighed have kunnet tiltræde de Forslag, vi have tiltraadt, fordi der, som sagt, har hersket en virkelig Forhandlingstone i Finansudvalget. Det har været muligt for ethvert Mindretal at komme til Orde og gøre sin Mening gældende og skaffe Hensyn taget dertil. Men der er ogsaa en anden Maade, hvorpaa et Mindretal kan optræde, og det er den Maade, hvorpaa det Mindretal, som repræsenteres af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgtreds, er optraadt ved denne Lejlighed. Men den have vi ikke ment det rigtigt at følge. Det er den at stille Forslag op, som man fra sit Synspunkt kan synes er den bedste Ordning — det tvivler jeg ikke paa, man gør — men som man ikke kan have Spor af Haab om at gennemføre. Til denne Kategori regner jeg de Forslag, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgtreds har stillet til den Paragraf, vi her behandle. Seg følger, som sagt, den